

Doğanın Sesi Dizelerimde

Editörler:

Dr. Bekir Yıldız

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Cihan Bulundu

DOĞANIN SESİ DİZELERİMDE

Editörler

Dr. Bekir Yıldız
Dr. Öğr. Üye. Ahmet Cihan Bulundu

DOĞANIN SESİ DİZELERİMDE

Editörler

YAYIN NU/No: 157

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM
BAKANLIĞI SERTİFİKA NU/
Certificate Number: 82658

Dr. Bekir Yıldız
Dr. Öğr. Üye. Ahmet Cihan Bulundu

ISBN: 978-625-8950-59-5

DOI: 10.5281/zenodo.21833841

Kapak-Dizgi/Cover-Design:

Umay Yayinevi

Kütüphane Kartı/Catalog in Publication

1. baskı, Umay Yayinevi, x+118 sf, dizin yok, kaynakça yok, ek görseller var, Samsun, 2026; 1st Edition, Umay Publishing House, x+118 pages, no index, no bibliography, images included, Samsun, 2026

Anahtar Kelimeler/Key Words

1. Doğanın Sesi, 2. Şiir, 3. Doğa Sevgisi, 4. Doğayla Barışık İnsan

Web Sitesi/ Web Page:

<https://umayyayinevi.com>

E-posta/Contact:

umayyayinevi@gmail.com
iletisim@umayyayinevi.com

Adres/Address:

55270, Atakum/Samsun/
Türkiye

Kitabın bütün yayın hakları Umay Yayinevi'ne aittir. Yayinevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Kitabın bütünü benzerlik ve yazay zekâ tespit yazılımlarıyla taranmıştır. Çalışmanın bütün hukukî sorumluluğu yazara aittir. All publication rights to this book belong to Umay Publishing House. Without written permission from the publisher, except for academic studies and promotional activities where the source is clearly indicated, the book may not be quoted in part or in whole; it may not be copied, reproduced, or published in any printed or digital medium. The entire book has been scanned using similarity and ai detection software. The author bears full legal responsibility for this work.

Atıf/Cite: Yıldız, B. ve Bulundu, A. C. (2026). Doğanın sesi dizelerimde. Umay Yayinevi.

ÖN SÖZ

Bazı yolculuklar vardır bittiğinde insan aynı insan değildir. Bazı izler vardır, yıllar geçse de insanın içinde yaşamaya devam eder. “Doğanın Sesi Dizelerimde” benim için böyle bir yolculuktu. Bu yolculuk, doğayı tanıma ve anlama yolculuğunun yanında kendimizi yeniden hatırlama yolculuğuydu. Her durakta başka bir güzelliğe, her adımda başka bir hatıraya rastladık. Kimi zaman bir ağacın gölgesinde dinlendik, kimi zaman bir derenin kıyısında sustuk, kimi zaman da bir mısrada birbirimizi bulduk.

İlk adımını 2025 yılında attığımız bu serüven, 2026 yılında daha da büyüyerek devam etti. İki proje boyunca yüzlerce kilometre yol kat ettik. Toprağa dokunduk. Suyun sesine kulak verdik. Gökyüzüne baktık. Aynı ağacın gölgesinde oturduk. Aynı şiirin etrafında buluştuk. Her etkinlikte doğayı yeniden tanıdık. Her durakta kendimizden bir iz bulduk. Bazen bir yaprak, bir şiirin ilk dizesi oldu. Bazen bir dere, kelimelerin yönünü değiştirdi. Bazen de bir çocuğun gülüşü, hepimize yarının hâlâ mümkün olduğunu hatırlattı.

Bu kitap, iki ayrı projenin ortak hafızasını taşımaktadır. Sayfaları arasında emek vardır. Dostluk vardır. Hayret vardır. En çok da doğaya duyulan derin bir saygı vardır. Elinizde tuttuğunuz eser, “Doğanın Sesi Dizelerimde-1” ve “Doğanın Sesi Dizelerimde-

2" projeleri kapsamında kaleme alınan şiirler arasından seçilen metinlerden oluşmaktadır. Bu dizeler, doğanın içinde doğmuş ve yine doğanın tanıklığında büyümüştür. Bugün geriye dönüp baktığımda hatırladığım ilk şey yazılan şiirler değil, şiirlerin yazıldığı anlardır. Birbirini ilk kez tanıyan insanların aynı duyguda buluşmasıdır. Bir mısranın ardından oluşan sessizliktir. Gözlerde beliren o tanıdık ışıltıdır. İnanıyorum ki bu kitap, okuyucusuna yalnızca şiir sunmayacaktır. Ona bir ağacın gölgesini, bir derenin serinliğini ve gökyüzüne bakmayı da hatırlatacaktır.

Çünkü doğa konuşmaya devam ediyor.

Ve biz, onun sesini dizelerimizde taşımaya devam edeceğiz.

Dr. Bekir YILDIZ

Proje Yürütücüsü

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
İÇİNDEKİLER	iii
DOĞANIN SESİ	1
Bekir YILDIZ	
İKLİM BİLE DEĞİŞTİ	3
Serpil GÜCER	
TOPRAK NE DİYOR?	4
Gül GÖKÜZ	
ZAMAN	5
Burçak Naz DALGIÇ	
YEŞİLİN NEFESİ	6
Gül GÖKÜZ	
GÖKSU'YA	7
Sultan DEMİR	
DELTA OVASINA GİDERKEN	8
Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL	
GÖNÜL KERVANI	9
Elif KAYA	
GEÇTİ	10
Serpil GÜCER	
KARACAOĞLAN DERESİ	11
Burçak Naz DALGIÇ	
YAŞAMIN RENKLERİ	12
Setenay DÖNMEZ	
KARDELENLER GİBİ	13
Kezban KAZAREL	
MAHKUM DOĞA	14
Süleyman AKTAŞ	
ZAKKUM	15
Abdülğani AKÇAY	

YORGUN YOLCU	16
Mehmet Ali CANPOLAT	
YAKAMOZ	17
Fatma Gülden KUZ	
BU YAĞMURDA BU KUŞLAR NEREYE GİDER?	18
Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL	
TOPRAĞIN SESİ	19
Ruşen DAĞLI	
SUYA YAZILAN YEMİN	20
Elif EKİZ	
HAYATA AÇILAN PENCERE	21
Serpil GÜCER	
UÇ DEDİ KUŞA	22
Huriye GÖRKEM	
SES VERDİ RÜZGÂR	23
Ruşen YILMAZER	
ÇÖL ORTASINDA	24
Serpil GÜCER	
UMUDUN UMUDU	25
Emine GÜMÜŞ	
KARACOĞLAN DERESİ	26
Sultan DEMİR	
AYAKLARIM SUYA ERDİ	27
Mine GÜVENÇ	
SESLENİŞ	28
Süleyman KICAL	
YAĞMUR BEKLERKEN	30
M. Dilvin EROL	
TERAZİ KEFESİ	31
Şirin TOPCU	

YARIM KALAN	32
Yunus ÇOLAK	
DALYAN'IN SESSİZ TANIĞI	33
Elif EKİZ	
KUM ZAMBAKLARI	34
Tayyar YILDIRIM	
DENİZİN GİZİ	35
Kezban KAZAREL	
TOHUMUN YOLU	36
Meryem Funda KURT	
DÜNYA AĞLIYOR	37
Emine GÜMÜŞ	
YAĞMURDA YOLCULUK	38
Cihan GÖÇEN	
SON BUZULUN HİKÂYESİ	39
Fatma Gülden KUZ	
UÇURTMA	40
Kezban KAZAREL	
DENİZ KAPLUMBAĞASI	41
Nuran ÖZKOL	
YAĞMUR DAMLASI	42
Emine GÜMÜŞ	
TOPRAK	43
Burçak Naz DALGIÇ	
SENSİZ DENİZ	44
Semra MET	
KUM ZAMBAKLARI	45
Nilgün EYİĞÜN SAY	
BADEM AĞACI	47
Nilgün EYİĞÜN SAY	

NEREDESİN?	48
Nilgün EYİGÜN SAY	
ŞİİRİN GÜLÜŞÜNDE	49
Beray ÇOKBEKLER	
ÇİNGENE KIZI	50
Fatma SAYGIN	
MEĞER	51
Ayşe UĞUZ	
CEVİZ	52
Ebru TEKİN	
MOR KOKU	54
Ayşe UĞUZ	
GELECEĞE	56
Sevinç ÖZDEN	
YEŞEREN UMUT	57
Fatma SAYGIN	
YARA	58
Yasemin Beray MELİK	
DERİN	59
Hilâl Başak TOYGAR	
ARSIZ İNSAN	60
Güneş ÖZ YEŞİLOĞLU	
CEVİZ AĞACI	61
Hilâl Başak TOYGAR	
SU OLMASA	62
Faruk GÜVENÇLİ	
HAYALLERİM	64
Güneş ÖZDEN	
ŞÜHEDA	65
Hülya ÇINAR	

ÖZLEM	66
Fatma Cansu KAYA	
TOPRAK ANA	67
Tuğba SAYILI	
GİZ	68
Müslime ARSLAN	
BİLGE ÇINAR	69
Zehra ÇİMEN	
GÖKSU	70
Faruk GÜVENÇLİ	
GÖRÜNMEYEN SESSİZLİK	71
Habibe ÖZDEMİR	
MEĞER	72
Ayşe UĞUZ	
KELEBEK	73
Fatma SAYGIN	
SUYUN RİTMİ ŞİİRİN AHENGİ	74
Zekiye Pelin BUHUR	
EĞER	75
Yasemin Turan GÖLGELİ	
YARA	76
Beray ÇOKBEKLER	
YAŞAMAK	77
Yasemin TURAN GÖLGELİ	
DENİZ	78
Yasemin TURAN GÖLGELİ	
EN BÜYÜK HEDİYE	79
Gül AKAN	
KAYACI VADİSİNDE	80
Zekiye Pelin BUHUR	

GÖKSU DELTASI	81
Hilâl Başak TOYGAR	
KOZADAKİ KELEBEK	82
Hilâl Başak TOYGAR	
MAĞRUR VE YEŞİL DEFNE	84
Zekiye Pelin BUHUR	
NEYLESİN	85
Fatma Gülden KUZ	
TOPRAĞIN SESİ	86
Fatma Gülden KUZ	
DÜNYAM	87
Yasemin YILDIZ	
HAYALLERİM	88
Zehra ÇİMEN	
EKİM	89
Hışır Aliosman NEBİOĞLU	
UZAK DİYARLAR	90
Talat ÜLKER	
AKRAN YETİMİ	93
Talat ÜLKER	
MERHEM	94
ELİF ŞİMŞEK	
HAİKÜ TARZI ŞİİRLER	97

DOĞANIN SESİ

Yorgun bir fısıltı araladı zamanı,
Bir yaprak daha düştü ağaçtan,
Bir kuş unuttu dallarda şakımayı,
Sesini duyan var mı?

Bir zamanlar bahar kokan yerlerde,
Beton duvarlar hüküm sürüyor.
Ve çocuklar daha az bakıyor göğe,
Kaybolan yeşilin yasında.

Bir umut göğe bakıyorum;
Bulamıyorum gökyüzünün mavisini.
Kül rengi bulutlar örtüyor düşlerimi,
İçindeki çocuğu duyan var mı?

Yitik mevsimler saklı bağrında,
Bir dere yolunu unutmuş gibi
Toprağa usulca dokunuyorum,
Taşların arasında susuyor zaman.

Vakitsiz tutuluyor bir ağaç ayrılığa,
Baharlar kıştan habersiz, kışlar bahardan,
Sonbahar yazın hüznünü giyiyor,
Ve bunu yalnız rüzgâr biliyor.

En çok insan unutuyor doğanın sesini,
Küs bıraksa da renklerin türküsünü,
Masum sanıyor ellerini.
Nerede kaybettik kendimizi?

Tohum saklı avuçlarımızda,
Güneş ve su toprağa ses veriyor hâlâ,
Ve hepimizin yerine bir çocuk,
Diz çöküp yarını ekliyor.

Bekir YILDIZ

İKLİM BİLE DEĞİŞTİ

Buzullar eridi, iklim değişti
Denizler yükselip dağa karıştı
Eski düşmanlar bile güldü konuştu
Şu kara bahtımı güldüremedim.

Söndü denen volkan patladı birden
Göçmen kuşlar çoktan gitti bu ilden
Adın düşüncem bir gün dilimden
Sevdamı bir sana bildiremedim.

Muhtacız dünyada ormana, suya
Kuş cenneti için yeşil Göksu'ya
Halinden haberdar değilmiş güya
İlgisizliğini kaldıramadım.

Serpil GÜCER

TOPRAK NE DİYOR?

Ellerimi bastırdım kalbine toprağın
Ustum dinledim sonsuz hikâyesini
Bir rüzgâr gibi geçen ömrüme
Fısıldadı;
"Sen de bendensin unutma
Sen de bendensin..."

Derin bir uykudan uyanır toprak
Dökülür alemleri rüzgârın gizleri
Kimi zaman hüznle titrer sesi
Bir damla yağmurla çoğalır içi
Kırık bir dalda saklıdır türküsü
Çatlarken sevdıyla sessiz gecesi...

Gül GÖKÜZ

ZAMAN

Ne zaman kumlara uzanıp gökyüzüne dalsam,
Maviliklerine, beyaz bulutlarına kapılır giderim.
Hayallerim bir gökkuşağına dönüşür,
Umut olur, ışık olur, gerçek olur bana.

Ne zaman bir dere kenarındaki akan suyun berraklığına kapılsam,
İçime kocaman iyi melekler gelip oturur,
Dünyanın iyilik güzelleşeceğine inandırırılar beni.
Dokunduğum her şey güzelleşir,
Sevgi olur, neşe olur, mutluluk olur bana.

Ne zaman kumsalda kaybolrsa parmaklarım,
Kumlardaki zerreler gibi küçüklüğüm,
Ama iz bırakarak yürüdüğüm gelir aklıma.
İşte o zaman çocuklarım, öğrencilerim büyür gözümde.
Emanetlerim olur, gelecek olur, yarınlar olur.

Ne zaman yağmur toprakla buluşsa,
Kokusuyla büyülenirim, yağmura âşık olurum.
Ama yağmuru şimşekle görsem,
Kırgınlıklarım, kızgınlıklarım gelir aklıma.
Kabaran yüreğim, patlayacak bulut olurum,
Sağanaklarda boğulurum.

Ne zaman nesli tükenen hayvanları düşünsem,
Yokluğum, yok oluşum gelir aklıma,
Bir daha gelmeyecek ses olur, bir nefes olurum.
Gelip geçen bir ömür olurum.

Burçak Naz DALGIÇ

YEŞİLİN NEFESİ

Bir damla su, bir nefeslik hava
Gizli sırlar saklı her yaprakta
Toprak uyanırken sabah rüzgârında
Bir dünya kurar sevgiyle doğada
Kuşun kanadında umut taşınır
Çiçeğin kalbinde sevda yaşanır
Bir ağacın kökünde zaman aşınır
İnce bir dokuyla hayat başlanır
Kırmayın dalı, soldurmayın gülü
Her tohum yarının sessiz gönlü
Bir arı, bir çiçek, bir ayz bilseli
Mucize ile örür dünyanın özünü...

Gül GÖKÜZ

GÖKSU'YA

Gözlerin denize kavuşmuş Göksu
Yeşilinle doldu ruhumun boşluğu

Sustum...

Bir tek rüzgâr konuştu

Allah'ı var

Bir dua gibi değdi yüzüme
Delta uzandı usulca denize
Toprak suya karıştı sonsuz bir sevgiyle
Ve ufuk çizgisinde yok oldu ayrılık

Sultan DEMİR

DELTA OVASINA GİDERKEN

Toprak suya bülbül güle
Ben ise senin o delta ovası gibi gözlerine
Meftunum hâle...

Derya bakışın bir ferman
Sevdan ile tutuşur içim her an
Saçların rüzgârda savrulur serin
Adını andıkça titrerim derin derin

Sesin bir melodi ruhuma şifa
Ahengi büyüler sanki bir rüya

Deniz gökyüzüne
Toprak yağmura
Tohum güneşe
Ben ise senin saklı cennetine meftunum.

Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL

GÖNÜL KERVANI

Gönül kervanı yük almış
Göçer gider dosta doğru
İçimdeki mor menekşe
Açar gider dosta doğru
Sevdiğim canıma vurma
Dertlerimi bil de sorma
Gökyüzünde nazlı turna
Uçar gider dosta doğru

Elif KAYA

GEÇTİ

O yar bizim mahalleden
Bana doğru baktı geçti
Sineme sapladı okun
Ciğerimi yaktı geçti

Serpil GÜCER

KARACAOĞLAN DERESİ

Karacaoğlan deresini seyrettim
Pınarı ne güzel, suyu ne güzel
Suyun taşında güzelleri gördüm,
Sesi ne güzel, gelişi ne güzel

İlkbahar gelince dağ ovası
Süslenir her çeşit yazı bir başka
Sevdiğimle gezilse işte burası
Seneler geçse, ömür ruhuna bir başka

Ben Ferhat'ım şu dağları
Deler giderim arkadaş
Gönlüm ile yaz yazar
Siler giderim arkadaş

Gönül kervanı yük almış
Göçer gider dosta doğru
Nazlı yar alını almış
Kanar gider aşka doğru

O yar bizim mahalleden
Bana doğru baktı geçti
Bir sevda, bir de rüyaydı
Yüreğimi yaktı geçti

Burçak Naz DALGIÇ

YAŞAMIN RENKLERİ

Kök salmış derinlere kadim bir orman,
Yapraklarda fısıltı, çiçeklerde zaman.
Bir nehir kıvrılır umutla akar,
Kuşların kanadında şarkılar var.

Gün doğarken sarar umutla çimen,
Kuşlar uçar özgür, rüzgârı aşar beden.
Her damla yağmurda başlar hayat yeniden,
Bu yağmurda bu kuşlar nereye gider?

Gel, dokun bir yaprağa usulca,
Dinle rüzgârı bir kuşun avucunda,
Söylesin sana doğanın mucize atlasını
Çünkü her can bir toprak damlası.

Her çimen her taş bir gizli vadi
Sandal ağacı kızılçamın nefesi
Kapıcı doğanın renkli nefesi
Biyçeşitlilik dünyanın renkli nefesi.

Setenay DÖNMEZ

KARDELENLER GİBİ

Şu akan su gibi alır götürürdü bendeki yükü
Bir gülümsemeni görseydim ta derinden,
Şu papatyanın dediği mi olur ki her dem
Bir sevdiğini duysaydım senin dilinden.

Bu yağmurda bu kuşlar nereye gider?
Seni de mi yıprattı bu meçhul keder
Sanma ki kışlar yaza olur beni yok sayınca eğer
Kardelenler gibi yeniden doğmaya değer

Kezban KAZAREL

MAHKUM DOĞA

Her yöne giden adımlar var
Sokaklarda dilenciler misali
Yağmur damlalarından farkı yok
Birbirinden habersiz, umarsız
Bir ışık tutturmuş sokak oluşları
Bilsem neye ağıt nağmeler
Saksıya hapsedilmiş mimozalar
Bir anne kaygısı serişte, dokunur akar
Kim daha kederli, kimin ömrü ne kadar
Zaman akıyor sinsice
Camdan umudun geleceğini özlüyorlar

Süleyman AKTAŞ

ZAKKUM

Kuruttum gönlümdeki gonca gülleri
Kopardım sırma saklı defneleri
Kükledim servi boylu sedirleri
Yalnız bahçeme pembe zakkum ektilim
Güneşi, suyu serdim çorak toprağında
Aylarca bekledim bir gülüşün uğruna
Serin kastın benim garip canıma
Yalnız bahçeme ağılı zakkum ektilim
Gönlümün bağrına saçtın zehrini
Ben yine de unutmadım kimini
Uslanmaz ruhumu saldın acı köklerini
Yalnız bahçeme zehirli zakkum ektilim

Abdülğani AKÇAY

YORGUN YOLCU

Yorgun olsa da dizlerim
Ağzımda çam sakızı, ceplerimde deniz kokusu
Gittiğim yollar eskidi...
Geçtiğim aileler derinleşti...
Heybemdeki yüküm ağırlaştı...

Her adımda bir kuş sesi bıraktım,
Rüzgârla savruldu dizlerim,
Gözlerim ormanda yankılandı,
Toprağın kalbinde dinlendim.

Takatim tükenirken hep seni getirdim aklıma
Can oldun, kan oldun, kanat oldun bana,
Ağaç dalları arasından süzülen ışık hüzmeleri gibi...
Girdin yine usul usul ruhuma...

Yağmurla yıkanırken her zerrem
Bir tek sana kalmana izin verdim
Çünkü sen de gidersen benden
Ağaç kabuğundan yeğdir bu beden.

Mehmet Ali CANPOLAT

YAKAMÖZ

Yakamöz parlar,
Ay denizde düş kurar,
Sessiz bir masal.

Fatma Gülden KUZ

BU YAĞMURDA BU KUŞLAR NEREYE GİDER?

Bir vedanın ardındaki kuvvetli keder
Sarmalarken tüm benliğimi
Sıkışan göğsüme sükün eder
Defne'nin en açık yeşili.

Kapılır dalında duramayan yapraklar
Coşkun akışına bir baharın
Sonuna gelinmiş Kasımlarla
Fısıldar kahverengi dallar,

Acının rengine bürünmüş kızılçamlara
Bir kayayı çatlatan ağacın
Kök salmışlığını, kara toprağa
Bir de çekinmeden sorar,
Bu yağmurda bu kuşlar nereye gider?

Ayla SELÇUKOĞLU KÖKSAL

TOPRAĞIN SESİ

Bir gece ansızın çağırdı beni
Gözlerinde zamanın eski izleri
Sessiz bir şarkı söylenmiş gibi
"Gel" dedi "yorgun kalbini bırak
Alın, bütün acılarını derinime"

Ay ışığı dökülürken kır çiçeklerine
Toprağın nabzı atıyordu ağır ağır
Bir ana gibi bir sevgili gibi
Kokusuyla sarıp sarmaladı ruhumu
"Korkma" dedi "her düşüş bir tohumdur"

Her gözyaşı bir filizin duası
Çürümekten doğmaz yeni bir hayat
Çatlayan sancıyla doğar bahar.

Her adımda bir hikâye anlatılır
Bir çiçek açar bir yıldız doğar
Taşında yosununda umut saklıdır
Duyan bilir toprak susmaz ki çağırır

Gönlü yorgunları bağrına basar
Sabahın kederin yolunu çizer
Bir ana gibi kokusunu saçar
Her ölüme bir başlangıç dizer.

Ruşen DAĞLI

SUYA YAZILAN YEMİN

Su düştü gökten bir ilahi notayla
Toprakla buluştu dua gibi otağla
Bir damla bir umut, bir ömür seferi
Taş yontan sabrıdır suyun zaferi

Zamanı taşıyan billur bir ırmaktır o
Sessizce anlatır dünyanın ahvalini
Bir balığın gülüşü, bir dalın uykusu
Şu kâinatın kalbidir atan bir nabız gibi

Ama biz...

Bin hoyrat bir el olduk kuruttuk gölü desin!
Kırdık aynasını nehrin, unuttuk öznesini
Petrol rüyalarında boğuldu sabah çiyini

Su, mirastır dilden dile,
Bir çocuğun geleceği, annenin duası,
Bir köylünün bereketi, bir şehrin vatanı
Su, bir yemindir toprağa
Sonsuza dek var olacak insanlığa.

Elif EKİZ

HAYATA AÇILAN PENCERE

Bu pencere eski dünyaya açılmıyor ki...
Manzaramda karlı dağlar yok.
Badem yeşili, ılık bir meltem, ağaç gölgesi...
Ne ben aynıyım ne ekosistem
Keşke anne, beni kollarında teselli etsen.

Serpil GÜCER

UÇ DEDİ KUŞA

‘Uç’ dedi kuşa

‘Daha ne duruyorsun’

‘Artık çık yola’

Huriye GÖRKEM

SES VERDİ RÜZGÂR

Ses verdi rüzgâr
Bulutta dağıldı
Savruldu incecik içimizdeki kuşlar
Uçtu hepsi sonunda
Pıt dedi yağmur önce
Sonra pıt, pıt, pıt...
Gözyaşım mıydı bu
Yoksa yağmur mu
Anlayamadım
Yeşil çimen çocukluğum
Canlanır gözlerimde
Şimdi neden her yer sapsarı
Belki dünya aynı
Ben ömrümün kışına yol aldım.

Ruşen YILMAZER

ÇÖL ORTASINDA

Çöl ortasında
Bir hazineyi saklar
Kaktüs meyvesi.

Serpil GÜCER

UMUDUN UMUDU

Kahveme kattım bilekliğimi
Gözlerime başlangıcın eşlikte
Hayallerimin getireceği kanatlarıyla
Katlanacağım yolların altından
Her çiçeğin içinde titreşen böceklerin
Bana doğru geliyor umutlarını
Her yağmurun damlasında
Deniz oluyorum ruhum
Her güneş doğuşunda
Yeni bir şarkı başlar için
Her gün baktığımız gökyüzü
Sessizlikte büyüttü sana inadı

Emine GÜMÜŞ

KARACOĞLAN DERESİ

Karacoğlan deresini seyrettim
Pınarı ne güzel seli ne güzel
Gönlüme düşeli o yardan bir el
Bakışı ne güzel dili ne güzel

İlkbahar gelince dağı ovası
Süslenir her çeşit yazı bir başka
Meleşir dağında emlik kuzusu
Yiğidi, gelini, kızı bir başka

Ben Ferhat'ım şu dağları
Deler giderim arkadaş!
Sırtımdan vuranları
Siler giderim arkadaş!

Gönül kervanı yük almış
Göçer gider dosta doğru
Hasretini katar etmiş
Göçer gider dosta doğru

O yâr bizim mahalleden
Bana doğru baktı geçti
Bir selam ar eyledi
Yıldız gibi aktı geçti

Sultan DEMİR

AYAKLARIM SUYA ERDİ

Karacaoğlan deresini seyrettim
Pınarı ne güzel, seli ne güzel
Göge baktım derin bir nefes çektim
Havası ne güzel, yeli ne güzel

İlkbahar gelince dağ ovası
Süslenir her çeşit yazı bir başka
Buz gibidir suyu koca kayası
Bembeyaz karıyla izi bir başka

Ben Ferhat'ım su dağları
Deler giderim arkadaş
Ayağına al gülleri
Serer giderim arkadaş.

Gönül kervanı yük almış
Göçer gider dostu doğru
Yüreğimde sevda kalmış
Kınar gider yâre doğru.

O yar bizim mahalleden
Bana doğru baktı geçti
Hayallerim gözlerimden
Damla damla aktı geçti.

Mine GÜVENÇ

SESLENİŞ

Bir leb-i deryada
Dünyayı dinliyorum.
Hamid gibi bir taş üstünde değilim aslında.
Ayaklarım yere basıyor sımsıkı
Serin serin bir rüzgâr esiyor
Güneş içimi değilse bile
Sırtımı ısıtıyor
Ve soruyorum:
"Neden deniz bana huzur vermiyor?"

Ey deniz,
Sana bakınca küt küt atan bir kalp var.
İçimde küçük bir kız çocuğu korkusu var.
Deniz büyük, deniz hırçın, sanki sonsuz...
Alacak beni, alacak beni
Götürecek istemediğim mesafelere
Bilinmeyene, sonsuza, derine.

Halbuki bu ruh güvene açlık
Eve, yeşile, huzura meftun.
Ey deniz, sen bana hiç güven vermiyorsun!

Merak etmiyor değilim aslında
Sevmiyor değilim mavi âlemi,
Bitkileri, balıkları, bilinmeyeni
Ama uçmak istesem de sana doğru
Göçmen kuşlar gibi değil uçuşum
Sahildeki ördeğinki misali
Bir heves kanat çırpıyorum, coşkulu...
Mesafe üç adım, içim kuşkulu.
Duruyorum, bakıyorum, 'neyse' diyorum.

Süleyman KICAL

YAĞMUR BEKLERKEN

Gök bas yağmur uzakta
Kuraklık yankılanır toprakta
Hep aynı ses kulakta
Uyar artık zaman dar
Gözler arar yağmurun izini
Toprak sorar ektiğini biçtiğini
Güneş kavurur bereketli tarlaları
Gökyüzü unuttur eski rengini

M. Dilvin EROL

TERAZİ KEFESİ

Bir terazi kefesinin bıçak ağzında dünya.
Çocuklar büyüsün, ballar oynasın
Ve hayat çok yaşansın diye
Küçük fidanın çığlığı...

Şirin TOPCU

YARIM KALAN

Uzaktan bakma öyle,
Gel yamacıma der gibi
Bir fısıltı duydum denizden,
Yoksa kum zambakları mıydı ses veren?

Vardım,
Oturdum yamacına zambağın,
Rüzgâr ve deniz
Çocukluğumdaki masallar gibi
Taşıdılar içimdeki unuttuğum ne varsa
Kıyıya vuran her dalga
Hatıraları serdi ayak ucuma.

Kum zambağı solgun beyaz,
Bir veda gibi sallandı rüzgârda
Eğildim, kulak verdim
Onun da başında
Çılgın rüzgârlar esmiş mazide
Bir sevdiği varmış
Toroslarda
Göç yollarında.

Yunus ÇOLAK

DALYAN'IN SESSİZ TANIĞI

Dalyan'da küçük bir balığım
Sessizce süzülüyorum suların koynunda.
Bugün hava yine ıslıl ıslıl
Güneş göğü sarıp sarmalamış.
Kuşlar "ördeklere şen şakrak"
Durmadan çırpınıyorlar neşeyle.
Bir huzur bırakamıyorlar bana,
Oysa ben sadece derinliği dinliyorum.
Bir bakayım dedim yüzeye,
Ne var bu telaşın içinde?
Ne coşturuyor bu kuşları böyle?
Bir parça ekmek mi? Bir gölge mi?
İnsanlar...
Belki kıyıya kırıntılar atmışlardır,
Belki bir köpek korkutmuştur.
Belki de yırtıcı bir kuş.
Ama yine de,
Ah ne güzel burası.
Kumsala oturmuş insanlar
Dalıp gitmişler denizin derinliklerine...

KUM ZAMBAKLARI

Kum zambakları
Karşıladi bizleri
Kokuyor deniz.

Tayyar YILDIRIM

DENİZİN GİZİ

Bilir misin ne gizler taşır bu deniz
Sanki bir sende kalır yüreğinde iz
Bir sen mi tattın bu deniz kıyısında tuz
Kimler gelip aktarıyor içindekileri sonsuz.
"Olur," der her şeye rağmen deniz.
Ben yine dingin kıyılarına yanaşırım dalgalı, dalgasız
Oturdun anlattın da derdin sustuk mu biz
Yine, yeni, yeniden başlamak için yaşamayı bekleriz.
Ufku izlerken yorulur kalpler sessiz
Denizin sesine yaptık mı perhiz
Uçsuz, bucaksız, sınırlı maviliklerde hepimiz
Buluruz yaralarımıza merhem olacak bir iz.

Kezban KAZAREL

TOHUMUN YOLU

Rüzgârın savruluşuna yüz tuttuğu zamanda
Bulutlar yalnızdı ormanın koynunda
Sevilen tohumlar, diğer bile gün yoldu
Bir kuş bir dünyada habersiz yolculukta
Nereye gitsem sırtımda gördüklerim
Aklıma sen kokunda sen
Sessizliğinin sesinde sen
Bulutların gölgesi, tohumun umudunda sen
Büyük göğe düşeyim dedi yağmur
Yarın gözlerinde güllerin, can kokusu tenin
Anlıyor musun sana yazdığım son şiirimi
Bu yağmurda bu kuşlar nereye gider...

Meryem Funda KURT

DÜNYA AĞLIYOR

Bir zamanlar yamaçlar yeşildi,
Gökyüzü mavi bir sığınak.
Kuşlar şarkı söylerdi sabahlara,
Ne oldu da sustu bu toprak?

Rüzgâr dönerken öfkeye şimdi
Yağmur sel, güneş yakıyor.
"Küresel ısınma" deyip geçiyorlar,
Oysa dünya sessizce ağlıyor.

Doğa intikam almaz, sadece hatırlar.
Unutulan her adımı sessizce yazar.
Ve biz bekleriz bir mucize
Doğanın son özlemlerinde.

Emine GÜMÜŞ

YAĞMURDA YOLCULUK

Bu yağmurda bu kuşlar nereye gider
Islak dallar altında, titreşen tüyler
Gece mi sığınır, yoksa dal mı bekler
Tükenir mi gönül, yoksa umut mu besler

Bu yağmurda bu kalp nasıl avunur
Karanlık çökerken tüm umutlara
Yalnızlık yuva yapmış duygulara
Huzur arar güvercin gibi belki de

Bu yağmurda bu sular nereye gider
Kardelenler, zambaklar, papatyalar, sardunyalar
Toprakla buluşup can bulur
Yeniden yeşerir umutlar belki de

Cihan GÖÇEN

SON BUZULUN HİKÂYESİ

Bir zamanlar dağlar beyaz bir taç giyerdi
Gökyüzü serin ırmakla düşlerdi geceyi
Şimdi rüzgâr yanık şarkılar söylüyor
Söyle nereye gitti sonsuz beyazlık?

Göç eden açlık kuşlar mevsimlerden şikâyetçi
Kış baharı karıştı ya sabırsızca kayıyor
Bir damla suyla avuç toprağı
Altın değerinde olukta avuçta

Ey deli! Yaktığın ormanın küllerinde
Adını okudun mu hiç?
Yanan her yaprakta senin kalbin tutuşur
Fısıldıyor yağmurda ağlıyor ormanlar

Tükeniyor umutlar
Dinle, yaşa, doğayı bırakma kucakla
Yoksa doğa kendi şiirini yazar.

Fatma Gülden KUZ

UÇURTMA

Bir uçurtmadan
Gökyüzünde süzülen
Gelir neşemiz.

Kezban KAZAREL

DENİZ KAPLUMBAĞASI

‘Kabukların arkadan görülen dünyası’

Kumların arasından çıkıp

Ayakların yudum yudum izi

Maviye doğru

Ben küçük yeşil deniz kaplumbağası...

Nuran ÖZKOL

YAĞMUR DAMLASI

Yağmur damlası
Toprakla buluşurken
Yeşerir hayat.

Emine GÜMÜŞ

TOPRAK

Toprağı beyaz,
Ağaçları bembeyaz,
Gel oyna biraz.

Burçak Naz DALGIÇ

SENSİZ DENİZ

Yine bensiz gezdiğin yerlerdeyim
Tekneler nazlı, burnumda tuz kokusu
Rüzgâr saçlarımı dağıtırken,
Ayak izlerini arıyor gözlerim deniz kıyısında
Güneş tüm ihtişamıyla parıldıyor
Ruhumda seni canlandırıyor
Merak ediyorum...
Gözleri ufuk çizgisinde demlenmiş midir?
Dalgaların kıyıya her vuruşunda
Aklına beni getirmiş midir?
Kalbi inceden sızlamış mıdır diye
Sahi sen de hissettin mi derinden
Olmayacağını bildiğin halde
Özledin mi beni?
Deniz de şahit oldu mu o hâline...

Semra MET

KUM ZAMBAKLARI

Mavi ile yeşilin kavgası
Son bulmuş bir delta ovasında
Göksunun teninde karışmışlar birbirlerine
Ördeklerin suyu öpüşünde
Uğur böceğinin bir tene değişinde
Genzi yakan yosunun yeşilinde
Leyleklerin, kırlangıçların heybesinde
Bir karettanın sahildeki izinde
Göç yollarına düşen türkülerde
Ay ışığı ince ince gezinmekte
Ve yaşamak
Umut olur bu nehirde
Ve insan anlar;
Yaşamak bazen

Bir leyleğin dönüşünü beklemek,
Bazen bir karettanın
Kuma bıraktığı
Sessiz mucize olmakmış.
Bu nehirde,
Bu deltada,
Maviyle yeşilin barışından
Kum zambakları doğarmış.

Nilgün EYİĞÜN SAY

BADEM AĞACI

Güneşin tasını tarağını topladığı bir akşamda,
Dağların ardında bir sızı başlar, toprağın bağrında.
Sevdiceği gitmiştir uzaklara,
Gece saçlı kız bekler durur kıyıda,
Bekler, bekler, bekler...
Dereden akan umutlar tükenir,
Tepeden geçen kervan dağılır,
Zamanın çarkı dönerken hızlıca
Giden gelmez oldu, dedi rüzgâr usulca.
Yorgun ayakları kan ağlamaklı,
Solgun teni yapraksız bir gövdeye sarılmaklı.
Gördü Tanrıça uzakta baktı ki kız ağlamaklı,
Dayanamadı, ruhunu bir ağacında yaşatmalı.
Kızın bedeni kuru dalda sarılı
Sevdiceği gelip baktı gözü yaşlı,
Sarıldı, ağladı, gözyaşlarıyla suladı,
Tam da o anda badem ağacı çiçek açmalı.
Kuru dallar şimdi pembe beyaz çiçekli,
Baharın müjdecisi badem ağacı görkemli.

Nilgün EYİĞÜN SAY

NEREDESİN?

Sensizlikte damıttım,
Aşkın ilkbaharını.
Yokluğun yakama yapışmış,
Vuslatta sandık lekesi,
Saçlarımda ince bir kış,
Kokun bulutlara asılı,
Sen neredesin?

Nilgün EYİGÜN SAY

ŞİİRİN GÜLÜŞÜNDE

Toprak dediğin nedir ki gülüm?
Üzerinde üç beş ot biten
Sen değil miydin sevdiklerimi alan?
Kalpleri acıyla yakan
Kimi bedenleri çürüten
Kimi canları yaşatan
Uğruna nefeslerin kesildiği
Hayat verdiklerin
İşte son bir iç çekiş
Alan
Bir annenin göğsünde
Bir babanın düşünde
Doğanın sesinde
Şiirin gülüşünde.

Beray ÇOKBEKLER

ÇİNGENE KIZI

Heybende saklı gizemli bakış
Güzelliği işlemiş nakış nakış
Binlerce yıllık sırrı saklayış
Bu nasıl medeniyetleri kucaklayış?

Söylenmemiş çığlıklarım sessizliğimde saklı
Güzelliğim ruhumun aynası
Saçlarımda yaşanmışlıkların fısıltısı
Avuçlarımda renklerin barışı.

Fatma SAYGIN

MEĞER

Dostum sanmışım her güleni meğer
Tesbih yapıp ipe dizdiler beni
Hayatım sadece oyunşa eğer
Kader süzgecinde süzdüler beni.

Bağladı yolumu bu zalim gurbet
Günbegün artıyor içimde hasret
Göz görmezse gönül katlanır elbet
Felek defterine yazdılar beni.

Dertlerim çoğalıp umman olmuşlar
Bütün sevdiklerim düşman olmuşlar
Çileme acıyıp pişman olmuşlar
Dalımdan koparıp ezdiler beni.

Ayşe UĞUZ

CEVİZ

Yorgun bir daldan koptu ceviz,
Sert kabuğuyla vurdu yere.
Sustu doğa, kuşlar sessiz,
Selam verdi yerdeki çimenlere.

Toprak açtı kucakını usulca,
Örttü üstünü yaprak ve karla.
Sert kabuğun içinde bir rüya,
Bekledi baharı büyük bir sabırla.

Bir sabah uyandı damarlarında su,
Çatladı o zırh, yarıldı zindan.
Toprağı delip geçti bir yeşil korku,
Selam durdu güneşe tozlu yollardan.

Kökleri sardı toprağın kalbini,
Dalları merdiven kurdu göğē.
Unuttu o küçük, yalnız hâlini,
Şimdi gölge verir yoldan geçene.

Dün bir taneydi, bugün bir koca ağaç,
Kendi kökünden yeniden doğan.
Çocuklar oynuyor etrafında saklambaç
Büyüdüğü yerde asırlık çoban.

Ebru TEKİN

MOR KOKU

Bir gün çıktı Ayşe bir geziye,
Gözü takıldı mor bir çiçeğe.
Kokusuna vuruldu, aldı getirdi,
Dikti usulca bahçesinin bir köşesine.
Adı lavantaydı, dağların çiçeği.

Sonra heves etti, başka çiçekler dikti,
Küpe çiçeği, petunyalar ekte.
Ama baktı ki her biri nazlı,
Su ister, ilgi ister, hemen küserdi.

Yoruldu Ayşe, döndü lavantaya.
Lavanta boynunu bükmedi hiç,
"Az su verdin" diye sitem etmedi.
Küsmedi, darılmadı, kuruyup gitmedi.
Kendi halinde yaşadı, kök saldı derine.

İşte o an başladı aralarındaki bağ.
Gün geldi Ayşe çoğalttı onu,
Bir dal kırdı, bir dal daha verdi toprağa.
Eşe dosta hediye oldu mor koku,
Dağda çalışırken, şehirde saksılara konuk oldu.
Her eve misafir gitti, ferahlık sundu.

Hoş kokusuna, ferahlığına kimse dayanamadı.
Cennet bahçesine benzetti gittiği her yeri
Gözlere şifa, her derde deva oldu
Ayşe'nin bahçesinin baş tacı oldu

Ayşe UĞUZ

GELECEĞE

Bir pencereden bakıyorum dünyaya,
Yarısı nefes, yarısı yas.
Bir tarafta sular nefes olmuş ağaçlara,
Diğer tarafta duman yasını tutar.

Bir yanımız kuşlara şarkı söyler,
Diğer yanımız yalnızlığın gölgesinde.

Doğa bu intikam bilmez ki,
Sadece sessizleşir.
Irmaklar çağlamaz, çiçekler açmaz,
Kuşlar uçmaz, ağaçlar yeşermez,
Hayvanlar çocuklara arkadaş olmaz.

Bir pencereden bakıyorum tekrardan dünyaya,
Yeni baştan başlayabiliriz aslında.
Ağaçlar yuva olur kuşlara,
Irmaklar çağlar uçarcasına.
Haydi çocuklar var mısınız tekrardan,
Umut taşımaya,
Geleceği yeni nesillere aktarmaya...

Sevinç ÖZDEN

YEŞEREN UMUT

Eşsiz bir ahenkle yaratıldı dünya
İnsan eli değmemiştii hala
Mavi ve yeşilin kardeşliği
Yuva olmuştu tüm canlılığa.

Nehirler anlatırdı eskiden masal
Şimdi boğazları düğümlü, sesi kısık
Balıklar sorar biz nereye gidelim?
İnsan bakar geçer, yüzü mahcup.

Farkına vardı insanoğlu geç olmadan
Ayrı olamazdı doğadan
Emek emek en baştan
Sabırla yetişir çiçek tohumdan.

Fatma SAYGIN

YARA

Kırdın uzanan dallarımı,
Yuvamı ateşinle yaktığın yer
Sen kararttın umutlarımı
Yara açma artık bedenimde

Uzattım ellerimi göğ
Sığamadın mı göğsüme
Var olmadın mı bedenimde
Yara açma artık bedenimde

Hâlâ umudum var senden
Kırdığın dallar yeşertir belki
Nefes olurum insanlığa
Yara açma artık bedenimde

Yasemin Beray MELİK

DERİN

Al bütün bilyelerimi, saç saçabildiğin kadar
Yeter ki dokunma derinliklerime
Bırak onlar bende kalsın.
Yüreğim bir kez daha yaralanmasın.

Zordu yeniden özüme dönmek
Küskünlüğümden vazgeçmek
Anaç toprakta yeşeren başakla
Bir yağmur damlasının ardına düşmek.

Hilâl Başak TOYGAR

ARSIZ İNSAN

Asla yetinmedim,
Hep daha fazlasını istedim.
Sen sabrettin, umut ettin.
Ama ben arsız insan,
Hiç durmadan

Güneş ÖZ YEŞİLOĞLU

CEVİZ AĞACI

Sincabın kaybettiği cevizdim
Yağmurla büyüdüm filizlendim.
Gölge verdim, meyve verdim
Kalem oldum, kâğıt oldum kitap oldum
Ateş oldum, nefes verdim.

Yuva oldum, umut oldum.
Ne umdum, ne buldum.
Dost oldum, düşman oldum.
Yandım, yandım kül oldum.

Dokunmasan bana
Küllerimden dönerim sana
Mayanda merhamet varsa,
Yeniden yaşam olurum sana.

Hilâl Başak TOYGAR

SU OLMASA

Denizin gülümsemesiyle güne başlarsın
Yağmurun sesinde toprak kokusunu ararsın,
Dalından kopardığın meyveyi tadarsın.
Bir rüyanın kokusunda hayat bulursun

Su olmazsa sen de susarsın.
Ormanların yokluğunu ararsın,
Sen su olduğu kadar varsın.
Suyun yokluğunda kaybolansın.
Suyun değerini kaybedince anlarsın.

Ey İnsanoğlu!
Bu dünyada bir tek sen yaşamazsın.
Bırak suyu yarınlar da kalsın.
Sen su olduğu kadar varsın.
Doğumdan ölüme yaşamın kaynağısın.
Suyun değerini kaybedince anlarsın.

Bir sabah aniden kalkarsın,
Dişlerini fırçalayamazsın,
Kendin temiz olmazsan
Etrafında dost bulamazsın.
İşte o zaman değerini anlarsın.

Su olmazsa sofralar kuramazsın.
Yediğin aşından tat alamazsın.
Dünyanın nimetleri ile varsın,
Su varsa sen de varsın.

Faruk GÜVENÇLİ

HAYALLERİM

Kum zambaklarının zarafetinde
Göksu'nun eşsiz renginin derinliklerinde
Leyleğin dönüşünün sadakatinde
Biriktirdim tüm hayallerimi
Rüzgâr masal gibi kıyıda eser
Dalyan sabahında martılar uçar
Altın kumlar güneşe göz kırpar
Hayallerim sonsuzluğu kucaklar.
Coşkular akar yıldızlı kıyıya
İz bırakırlar yumuşak kumlara
Denizden gelen eski bir türküyü
Dalgalar söyler gece boyunca
Hayallerim gerçek olmuşçasına

Güneş ÖZDEN

ŞÜHEDA

Şühedanın fışkırdığı topraklar
Anavatanın bağrındaki yuvalar
Hilali cana can katan anılar
Bereketlidir her bir yanı yurdumuz.
Şehitlerimize yurdumuzun zaferi
Coşturur hep gururla, şerefle.

Hülya ÇINAR

ÖZLEM

Varsam yine bağrına baş koymaya
Yumuşacık sinende uyumaya
Gül kokulu bahçelerde koşmaya
Zalim gurbet el vermiyor varmaya

Fatma Cansu KAYA

TOPRAK ANA

Toprağın bağrında saklanan yazıdır
Toprağın bağrında yatan evlatlar
Ananın kucağından vatan uğruna
Çocuklar, ırmaklar misali koşarlar
Güneşin bağrından Anadolu yurduna
Tohumlar gibi toprakta açarlar

Üzerinden geçse de zaman
Umudum hiç bitmedi insanlardan,
Her kışın ardından gelen bahar gibi
Yine çiçek açarım kurumuş dallarımda.
Bitmesin insanların toprak sevgisi.
Kimlere açmadım kucağımı kimlere,
Yine açarım.

Açmaz denen çiçekler açmadı mı?
Neden olan insanlar pişman olmasın mı?
Ne olur affet bizi Toprak Ana,
Ellerini bir kez daha uzat insanlığa.

Tuğba SAYILI

GİZ

Esti rüzgâr
Çatırdadı kozalak
Ana bildiği dalı
Bıraktı korkarak,
Şimdi yukarıdan baktığı
Toprağın bağrındaydı.
Küçük solucan
Kıvrıldı korkudan
Oysa bir tohum düşmüştü
Kozalaktan
Yağdı yağmur
Açtı toprak kucağını
Aştı tohum karanlığını.
Doğdu güneş,
Yükseldi göğe yavaş yavaş
Boylandı filiz
Topraktaydı giz.

Müslime ARSLAN

BİLGE ÇINAR

Köy yolunda yaşlı bir çınar vardı,
Dallarında kuşların şarkısı saklıydı.
Her mevsimde dimdik durur,
Rüzgâr esse bile umutla savrulurdu.

Bir gün küçük bir çocuk geldi yanına,
“Nasıl böyle güçlü kaldın yıllarca?”
Çınar gülümsedi yapraklarıyla,
“Toprağı sevdim, güneşi dinledim sabırla.”

Yazın gölge oldu yorulanlara,
Sonbaharda renk kattı sokaklara.
Kış gelince bile korkmadı hiç,
Çünkü kökleri sımsıkıydı geçmişe bağlıydı.

Çocuk baktı bilge ağaca uzun uzun,
Anladı doğanın sessiz öğüdünü o gün.
Güçlü olmak yalnız büyümek değilmiş,
Sevgiyle ayakta kalabilmekmiş.

Zehra ÇİMEN

GÖKSU

Toroslardan hırçın hırçın akar,
Silifke'ye varınca boynunu büker,
İçini Dalyan'a doğru döker,
Rengarenk duygularını verir hayata
Görenler doyamaz akışına bakmaya.

İki yanı tarih hep verir huzur
Öfkeli akar Akdeniz'le buluşur
Seyrederken içindeki sesler kavuşur.
Pırıl pırıl kalbim aşkı bulur.

Faruk GÜVENÇLİ

GÖRÜNMEYEN SESSİZLİK

Görünmeyen sessizlikle
Bulduğum kozalak ve dallara
Tutunduğum bir yerdeyim.

İnsanların yıpratmadığı
Doğanın içindeyim.

Görmesem de izliyorum,
Dalıyorum denizlere...
Bir orman sessizliğinin en dibindeyim.

Acaba hayat gerçekten böyle mi?
Yoksa bilinmeyen “ben” miyim?

Habibe ÖZDEMİR

MEĞER

Dostum sanmışım her güleni meğer
Tesbih yapıp ipe dizdiler beni
Hayatım sadece oyunşa eğer
Kader süzgecinde süzdüler beni.

Bağladı yolumu bu zalim gurbet
Günbegün artıyor içimde hasret
Göz görmezse gönül katlanır elbet
Felek defterine yazdılar beni.

Dertlerim çoğalıp umman olmuşlar
Bütün sevdiklerim düşman olmuşlar
Çileme acıyıp pişman olmuşlar
Dalımdan koparıp ezdiler beni.

Ayşe UĞUZ

KELEBEK AĞACI

Gövdesi 'KELEBEK' kelimesinden oluşan ve yapraklarında dönüşüm, özgürlük, güzellik ve yeniden doğuşu temsil eden kelimelerin bulunduğu estetik kelime ağacı.

KELEBEK

Bir bahar sabahıydı, kozasından çıktı kelebek
Artık ayrılma zamanı gelmişti küçücük dünyasından
Geçen zamanda edindiği deneyimler, yaşadığı değişimler
Sığmaz olmuştu kozasına, kim ne derse desin.
Rengarenk, zarif ama güçlü kanatlarını çırparak,
Sınırlarından kurtuldu, özgürlüğünü ilan etti haykırarak.
Bilinenin aksine upuzun bir yolculuk vardı önünde,
Çünkü çok iyi biliyordu, geçici ömründe her anının kıymetini
Ve hazırды, yaşamın getirdiği değişiklikleri kabullenmeye.
Yeniden doğuşuyla hayran etti herkesi kendine,
Güçlü duruşu, cesareti örnek oldu bıraktığı yumurtalarına
Kelebek etkisi yarattı fark ettirmeden tüm doğaya...

Fatma SAYGIN

SUYUN RİTMİ ŞİİRİN AHENGİ

Her kimlere canım dedimse eğer,
Canın çıksın diye üzdüler beni.
Gönlümü zalime açmışım meğer,
Zulmedip kurşuna dizdiler beni.
Aşk ile her şeyi mümkün sanmıştım.
Halbuki sana ben ne çok yanmıştım.
Hışır der ki: Felek sana kanmıştım.
Kaderin elinde ezdiler beni.

Zekiye Pelin BUHUR

EĞER

Her kime canım dedimse eğer
Canın çıksın deyip ezdiler beni.
Sırdaşım sandım da değilmiş meğer
Ayak seslerimden sezdiler beni.

İnsanın da suyu çıkar sonunda,
Dertli yaşamaktan bıkar sonunda,
Aşk herkesi yakar bir gün sonunda,
Koyup eleklere süzdüler beni.

Feleğe aldanıp yüzümü astım,
Umutumu kesip yüzümü astım,
İnsanca yaşamak en büyük kastım,
Yerlere çalıp üzdüler beni.

Yasemin Turan GÖLGELİ

YARA

Kırdın uzattığım dallarımı
Yuvamdı ateşinle yaktığın yer.
Sen kararttın umutlarımı,
Yara açma artık bedenimde.

Uzattım ellerimi göğşe,
Sığınmadın mı gölgeme,
Var olmadın mı benimle,
Yara açma artık bedenimde.

Hala umudum var senden,
Kırdığın ellerin yeşertir belki.
Nefes olurum insanlığa,
Yara açma artık bedenimde...

Beray ÇOKBEKLER

YAŞAMAK

Bir yolculuktur yaşamak,
Toprakta başlayıp toprakta biten.
Yol boyu gelinciklerle söyleştim,
Söyle nedir yaşamak.
Doğaya ses ver dedi gelincik,
Doğayı anlamaktır, insanı anlamak...
Suyun toprakla buluşması gibi
Doğayla olmalısın dedi gelincik.
Yol boyu düşündüm söylediklerini
Dağ kokusunu içime çeke çeke,
Sokuldum usulca maziye...
Yaşadığımı hissettim annemin sesiyle.
Bahçede uzandığım erik dalları,
Kederimi unuttuğum zeytin ağacı,
Aradığımı buldum vadilerinde.

Yasemin TURAN GÖLGELİ

DENİZ

Bir yosun kokusundaydı umutlarım
Leyleklerin gökte kanat çırpmasında.
Denize hafifçe değen ellerimde.
Biraz da buruktu umutlarım
Tıpkı denizin tuzlu tadı gibi..

Yasemin TURAN GÖLGELİ

EN BÜYÜK HEDİYE

Nasıl temizlenir dünyanın kırı?
İnsanoğlu kırıletti toprağı, denizi.
Kaybedince anlarsın suyun kıymetini.
Yaradanın Ademoğlu'na en büyük hediyesi.

Nasıl temizlenir dünyanın kırı?
Yağan yağmuru, akan seli.
Doğanın mucizesi,
Suyun büyüğü eli.

Nasıl temizlenir dünyanın kırı?
İnsan yaşadıkça alır hayatın lezzetini.
Saflığıyla suyu yudum yudum içmeli.
Her damlanın değerini bilmeli.

Nasıl temizlenir dünyanın kırı?
Demirin pası, insanın kını.
Yağmur yağınca ölü toprak olur diri.
Doğa affetmez o zaman seni.

Gül AKAN

KAYACI VADİSİNDE

Geldik Kayacı Vadisinin dehlizlerine,
Güröl güröl akan suların serinliğine,
Yürürken eşlik ettik yeşilin bin bir rengine,
Hayran kaldık doğanın şifalı eline.

Tesbihine, defnesine, menengicine...
Döndü CAN Hocamız anlattı bunları tek tek bize.
Vardır hikmeti dedi her birinde,
Kulak verin dedi doğanın mucizesine.

Ey, esrarı saklı vadi!
İçinde kim bilir ne sırlar gizli.
Aç kendini ummanlar duysun seni.
Haykır sana yazılan tüm şiirleri.

Zekiye Pelin BUHUR

GÖKSU DELTASI

Göksu;

Silifke'nin nazlı gelini,

Saydın mı kaç bin yıldır salınırsın burada?

Vefalı yar hiç bırakma elimi,

Suyun toprağa can, insanıma canan.

Ağır ağır usul usul gel bana,

Çatlayan toprağım bir nefessin sen.

Göksu akar süzülerek gök yeşilinden,

Dalyan karşılar bizi hacı leyleklerle her yerinden.

Temmuz sonunda yaşatır bize görsel bir şölen,

Yuva olur karettalara en şefkatlisinden.

Yüzyıllık ardıçlar yörüklerin simgesi,

Sazlıklardan gelen bin bir çeşit kuş sesi,

Dağ kekiği, acı yavşanının kokusu doldurur ciğerlerimi,

Bir destandır kopup gelir geçmişten.

Hilâl Başak TOYGAR

KOZADAKİ KELEBEK

Bir bitki yaprağında yumurtaydım önce,
Başladı döngüm çıkıverince
Ördüm kozamı ilmek ilmek
Acaba yeter miydi sadece sevmek?
Sabırla bekledim, bekledim, bekledim.
Günlerime günler ekledim.
Geldi nihayet o gün,
Büyük bir cümbüş, bir güzel düğün.
Uçmak istedim önce,
Heyecanlandım renklerimi görünce
Bir dene, iki dene, üç dene...
Yine sabır düştü günlüğüme.
En sonunda başardım,
Ufuklara açıldım.
Sandım ki bitti her zorluk,
Bundan sonrası mutluluk.
Sonsuza dek sürecek bu an,
İçimde var yüklü bir feveran,

Tam doruklara ulaşamadan,
Ömrün bitti dediler.
Bu kadarmış zaman.
Bu hikâyeden bana kalan
Bir çift gözyaşı, hezeyan
Ve de derin bir anlam.
Sahi neydi anlam?
Yeter miydi bu kısa ömrüm,
Anlamaya.
Anlayamadan da yaşanır mıydı?
İz bırakılır mıydı?
Bu körpe kainata.

Hilâl Başak TOYGAR

MAĞRUR VE YEŞİL DEFNE

Yaz kış demez, kuşanır o yeşil libasını,
Kaybetmez dallarında baharın havasını.
Sert rüzgârlar esip de her ağaç soyunurken,
O saklar gövdesinde doğanın vefasını.
Yoruldu genç kız, tükendi nefesi,
Duyuldu kıyıda o mahzun sesi:
Ey toprak ana, ey nehir babam!
Bu güzellik benim zehrim, o zaman;
Değiştir şeklimi, sakla beni hemen,
Kurtulsun ruhum bu bitmez eziyetten.
Tütsü olup yükselir, şerri kovar evinden,
Şifa olur dökülür bir garibin elinden.
Hem zaferin tacıdır hem sabrın bir nişanı,
Yüzyıllardır düşmez hiç bilgeliğin dilinden.

Zekiye Pelin BUHUR

NEYLESİN

Bir yetim duayım viran toprakta,
Rahmete ermeyen yağmur neylesin.
Sensizliğin çökmüş bütün mevsime,
Gül açmaz olmuşsa bahar neylesin.

Rüzgârın savurduğu kuru yaprakta,
Adının hüznü var her bir toprakta.
Sana değmeyince bütün türküler,
Dile düşmeyen sözler neylesin.

Ömrümü sürgüne çeviren hasret,
İçimde dinmeyen en eski afet.
Bir kor gibi saklı kaldın içimde,
Küllerle örtülmüş ocak neylesin.

Yokluğun geceme inen bir duman,
İçimde kırılmış suskun bir liman.
Sana varmıyorsa bütün yollarım,
Yönünü yitirmiş kervan neylesin.

Fatma Gülden KUZ

TOPRAĞIN SESİ

Bir gece ansızın çağırdı beni
Gözlerinde zamanın eski izleri
Sessiz bir şarkı söylermiş gibi
"Gel" dedi, yorgun kalbini bırak
Göm bütün acılarını derinime
Ay ışığı dökülürken kır çiçeklerine
Toprağın nabzı atıyordu ağır ağır
Bir ana gibi, bir sevgi gibi
Kokusuyla sarıp sarmaladı ruhumu
Korkma! dedi, her düşüş bir tohumdur
Her gözyaşı bir filizin duası
Gömülmeden doğmaz yeni bir hayat
Çatlarken sancıyla doğar bahar.
Her adımda bir hikâye anlatılır.
Bir çiçek açar, bir yıldız ağlar
Taşında yosununda umut saklıdır
Duyan bilir, toprak susmaz ki çağlar
Çünkü yorgunları bağrına basar
Sevdanın kederin yolunu çizer
Bir ana gibi kokusunu saçar.
Her ölüme bir başlangıç değer.

Fatma Gülden KUZ

DÜNYAM

Karanlık dünyamda aradım ışığımı
Yıldızlar rehberim oldu rüzgâr yoldaşım
Sezgilerimmiş anahtarı kalp yolumuz
Renksiz bir aleme açtım gözlerimi
Dalgaların sesi hangi renktir?
Tenime değen rüzgârın sesi nedir ki
Yaşadığım bu derin sessizlik
Zifiri dünyamın ta kendisi...

Yasemin YILDIZ

HAYALLERİM

Kum zambaklarını seyretmek
Göksu'nun eşsiz renginin derinliklerinde
Leyleğin dönüşünün sadakatinde
Biriktirdim tüm hayallerimi
Rüzgâr masal gibi kıyıda akıyor
Dalyan sabahında martılar uyanır
Altın kumlar güneşe göz kırpar
Hayallerim sonsuzluğu kucaklar
Geceler akar yıldızlı kuyuya
İz bırakırlar yumuşak kumlara
Denizden gelen eski bir türkü
Dalgalar söyler gece boyunca
Hayallerim gerçek olmuşçasına

Zehra ÇİMEN

EKİM

Kimse sahip çıkmaz garibanıma
Beni Eylül değil Ekim yaralar
Renk cümbüşü beyler düştü payıma
Döker yaprağını dallar aralar

Ağlayanı yoktur onun peşine
Korkarlar ki düşecekler kışına
Akşam serininde ateş başına
Çöktüğümde elim yüzüm karalar

Nerden almış dersin bunca boyayı
İşlemiş gergefe türlü oyayı
Çokta masum değil bu Ekim ayı
Her gönüle hüznün hasret sıralar

Var mı ayrılığın bundan ötesi
Duyulmuyor artık bülbülün sesi
Hışır'ında kaçtı keyfi neşesi
Kara kışa haram olsun buralar...

Hışır Aliosman NEBİOĞLU

UZAK DİYARLAR

Gemileri yaktım,
yıktım köprüleri,
gitmek zor olmazdı belki bu kadar,
ardımdan su dökenlerin yüreği,
feriyebilseydi eğer...

Uykusuz gecelerde üşümezdi düşlerim,
göğü yamadığım yaldızlı iğne,
ışktan ipliklerle,
bulutlardan bir yorgan,
sırıyabilseydi eğer...

Bu kadar hoyrat esmezdi rüzgâr,
çığ düşmezdi vadilere,
ömrün kuytusunda biriken karlar,
umut çerağının kıvılcımıyla,
eriyebilseydi eğer...

Karanlık sularında melalin,
buz tutmazdı bakışım,
ıslanan kanatlarım,
anaç koynunda tutkuların,
kuruyabilseydi eğer...

Boş kalmazdı yamaçlarda cılgalar,
yola küsmezdi yolcu,
dağlar günün gölgesini,
ufukların peşi sıra,
sürüyebilseydi eğer...

Kırlangıçlar yuva yapmazdı uçurumlara,
uzak diyarlara göçmezdi kuşlar,
yaprağını bohçalayan ağaçlar,
yağmurun ülkesine,
yürüyebilseydi eğer...

Keklikler avcılarının
avcundan su içmezdi,
bıldırcınlar buğday başaklarını,
ve serçeler harmanı,
koruyabilseydi eğer...
Sonsuzluğun yolunu,
arayıp durmazdı ruhum,
çaput bağladığım ardıc ağacı,
ufkumu çepeçevre,
bürüyebilseydi eğer...

Böyle küsmezdim hatıralara,
susmazdım acımı yutkunarak,
hafızamın mezarlığına gömdüğüm,
kefensiz ölümler vaktinde,
çürüyebilseydi eğer...

Talat ÜLKER

AKRAN YETİMİ

“Elim sende” dedi hayat;
ben ona inat,
çıkardım oyundan gövdemi,
sobeledim,
ebe yaptım gölgemi,
üçten dokuza saydırmaktayım.

Ben oyunsuz, oyuncaksız büyüdüm,
akran yetimiydim,
düşsüz uyudum,
böyle sürüp gitmesin yolculuklar,
erken büyümesin diye çocuklar,
her güne yepyeni bir masal uydurmaktayım.

Kapanmasın göç yolları kuşların,
yarın üşümesin diye ufukta,
takvimdeki yerini değiştirdim baharın,
her gece yıldızlara,
aya,
göğe,
ve ağaçsız yamaçlara şiir giydirmekteyim.

Talat ÜLKER

MERHEM

Sen beni ilk defa
Yol kenarında gördün.
Yularımı bağlamışlar ağaca
“Bu bizim at mıymış?” diye düşündün.

Sen de hatırlarsın o yazı.
Koymuştu üstüme koca bir tahtı.
Taşıdığım yüke ortak olmuştu.
Yol boyunca hep kendine sormuştu.

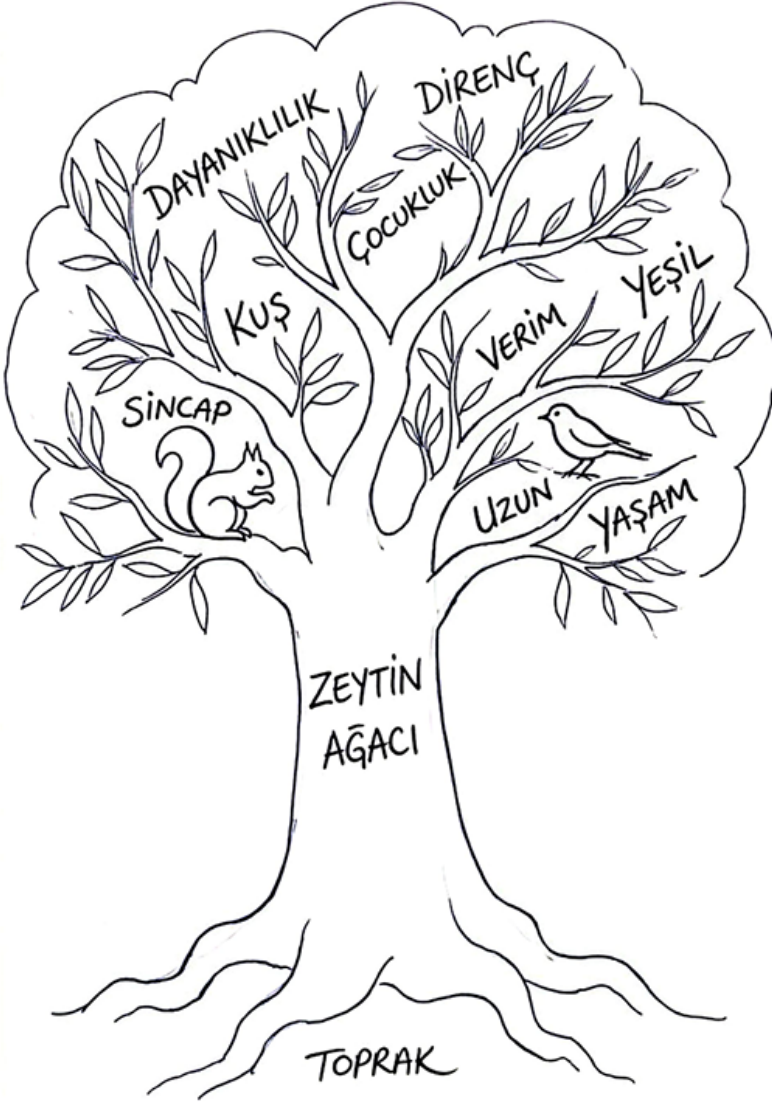
Tarlada çalışan o küçük kızı
Dudağından dökülen türkölü sızı.
Henüz on dördünde yayla, bayırda
Dost edinmişti şifacı atı.

Sen bana yoldaştın
Ben sana arkadaş.
Bitsin istiyordun
Bu garip savaş.

Hep sonbaharlara rastlayan o kız
Şimdi bilmem beni hatırlıyor mu?
Son nefeslere eşlik etmenin
Onun merhemi olduğunu
Artık biliyor mu?

ELİF ŞİMŞEK

HAİKU TARZI ŞİİRLER

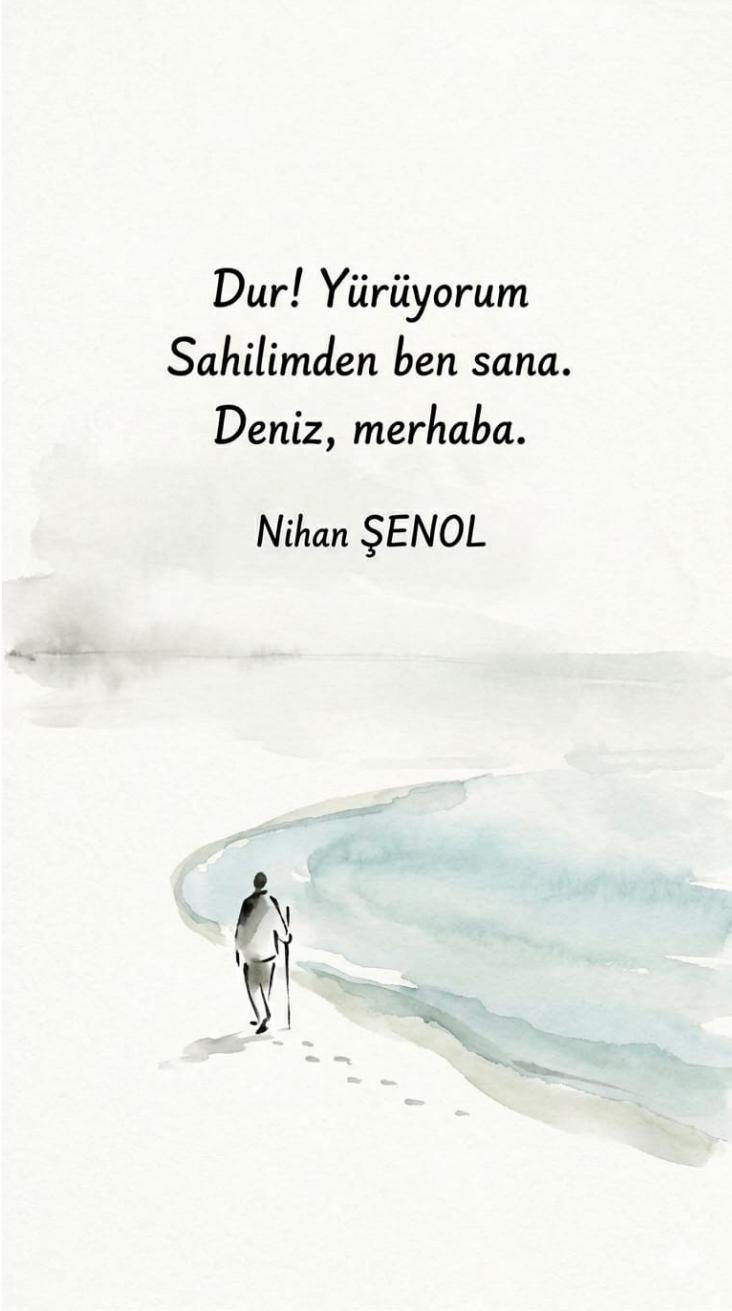

*Dur! Yürüyorum
Sahilimden ben sana.
Deniz, merhaba.*

Nihan ŞENOL

HAİGA

Sessiz denizde
Su kıyıya vurdukça
Kalp eve döner

*“Duyguları
ustalıkla ifade eden
şair.”*

Chiyo-ni
F.Gülden Kuz

Zakkum çiçeği
Denize yanaşmış da
Gözler martı

Meziyet ERKOL

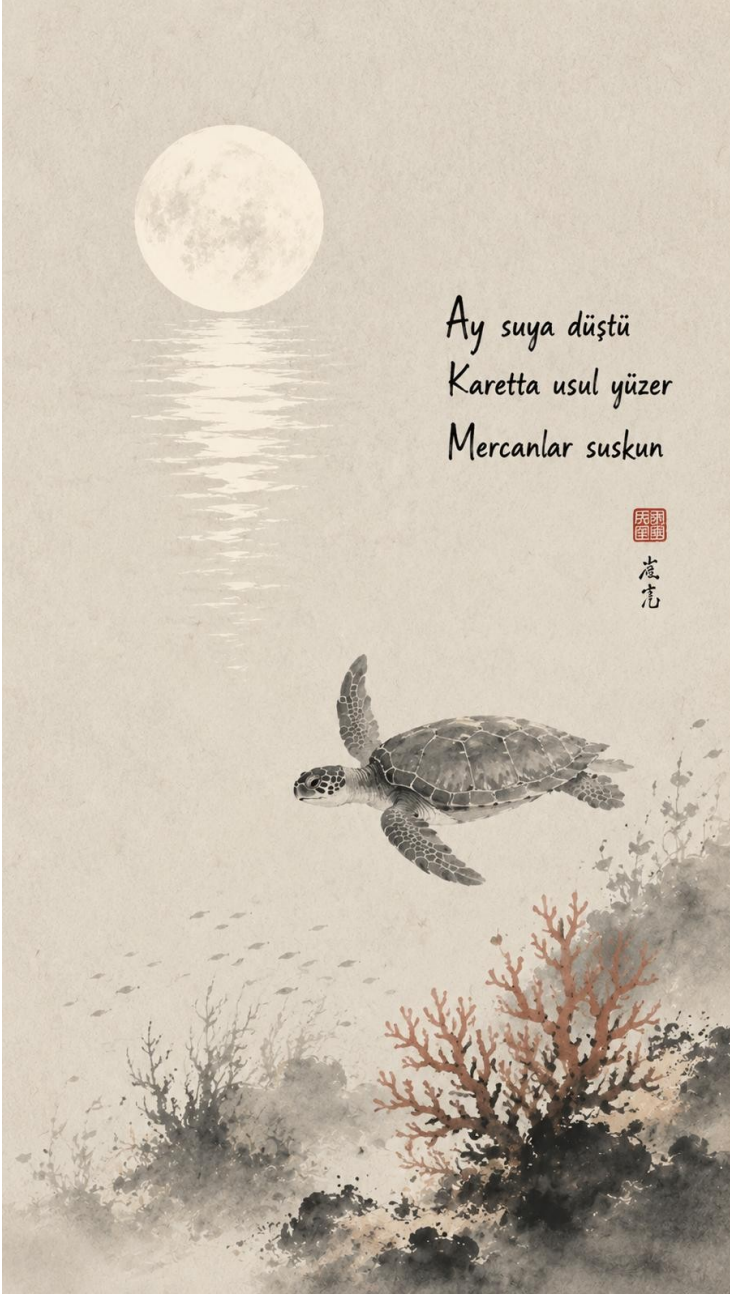

Deniz sünger
Çeker mutlu günleri
Aydınlıklara
YASEMİN YILDIZ

Doğanın Sesi Dizelerimde

1.

Denize doğru
Bakardı kum zambağı
Açma zamanı

— <?> —

2.

Kumda yeşil iz
Deniz ufka fısıldar
Rüzgar sessizce

Yasemin Turan Gölge

Doğanın Sesi Dizelerimde

Doğanın
Sesi Dizelerimde,
doğadan ilham alan
öğretmenlerin ortak emeğiyle
hayat buldu. Bu kitap, sizi şiirin
diliyle doğanın sesine kulak vermeye;
toprağın, suyun, ağacın ve rüzgârın
anlattıklarını yeniden duymaya
çağırıyor. Sayfalar arasında ilerlerken
yalnızca dizelerle değil, insan ile
tabiat arasındaki kadim bağla da
buluşacak; doğanın bize emanet
ettiği mirası yeniden
hatırlayacaksınız.

ISBN: 978-6-25895-059-5

UŞAK YAYINEVİ